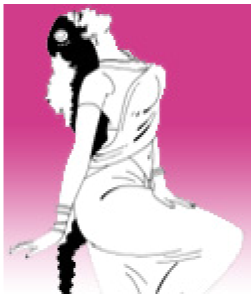

అనన్య - కేవస్వీ

(గత సంచిక తరువాయి)

4

"హాయ్ అనన్యా!" పలకరింపుతో అదిరి పడింది అనన్య. "మీరెవరో నాకు తెలుసు నేనెవరో మీకు తెలీదు" అనే వ్యాఖ్యానంతో కలవరపడి చూసింది.

"చిత్రంగా లేదూ? నేను అచ్చం మీలాగే ఉన్నాను" అంటే ఇంకేమంటుంది అనన్య?

"ఇంకో చిత్రం ఏంటంటే నా పేరు చిత్ర!"

మెరుపు మీద మెరుపు. షాక్ మీద షాక్. మెరుపు ఆడపిల్ల రూపు వచ్చినట్టు తళుక్కున మెరిసి నవ్వుతూ షేక్ హాండ్ ఇచ్చింది చిత్ర.

ఆ చెయ్యి తగిలేసరికి ఏదో తెలియని లోకంలోకి వెళ్ళిపోయింది అనన్య. తనకు తనే షేక్‌హాండ్ ఇచ్చుకుంటోందా? ఇదెలా సంభవం?

"ఇంతకీ మీరూ?.." అన్నదే కాని అనన్యకి అసలేం చెప్పాలో తెలియలేదు. చెప్పడానికేముంది? ఈ అమ్మాయి ఎవరు? తనెవరు?

ఏదో వింత నాటకంలో దృశ్యం మారినట్లుందే గాని ఇది నిజజీవితంలా లేదు. జీవితంలో నిజంలా లేదు.

"డోంట్ వర్రీ యార్.. మనం టీ తాగుతూ మాట్లాడుకుందాం" అంటూ చొరవగా తనకో టీ తెచ్చుకుని అనన్యకు ఇంకో టీ అందించింది చిత్ర.

"టీ..ఇన్ ఊటీ! వావ్.. వండ్రఫుల్!.. చిత్ర విత్ అనన్య.. ఇది ఇంకా అద్భుతం కదూ?"

అప్పుడే తేలిపోయింది అనన్యకి.

తను శ్రమపడాల్సిన పనిలేదు. వెర్రిమొర్రిగా ఊహించుకోవలసిన అవసరంలేదు. చెప్పేదేదో ఆ చిత్రే చెప్పేస్తుంది. తను కేవలం వినిపెడితే సరి.

అలా అనుకుందేగాని మెదడులో సినిమా రీలులా దృశ్యాలూ ఊహలూ తిరిగిపోతూనే ఉన్నాయి. ప్రశ్నలూ జవాబులూ ఢీ కొట్టి మాయమై పోతున్నాయి.

మూడేళ్ళ క్రితం లండన్ వెళ్ళి పోయిన మమ్మీని గుర్తుచేసుకుంది. అంతకు ముందెప్పుడో తను ఇంటర్ లో ఉండగానే మమ్మీ నుంచి విడిపోయిన డాడీని గుర్తుచేసుకుంది. లండన్‌లో మమ్మీ మళ్ళీ పెళ్ళిచేసుకుంది. కొత్త డాడీ ఫోటో తన ఈ మెయిల్‌లో చూసుకుంది అంతే. పాత డాడీ మళ్ళీ పెళ్ళిచేసుకున్నాడని విన్నది. జర్మనీలో ఉన్నాడన్నారు. అంతకు మించి ఏమీ తెలియదు. మమ్మీకి

అక్కచెల్లెళ్ళు ఎవరూ లేరు. పాత డాడీకి ఒక అక్కయ్య ఉందిగానీ ఆమెకు ఆడపిల్లలు లేరు. ఇక దగ్గర బంధువుల్లో ఎవరి పిల్లలకైనా తన పోలికలు ఉండే అవకాశం ఉందా అంటే అస్సలు లేదు. మరి ఈ చిత్ర అచ్చుగుద్దినట్టు తనలాగే ఎలా ఉంది?

అనన్య ఆలోచనల్ని అలాగే చదివేస్తున్నట్టు "డోంట్ వర్రీ టూ మచ్.. మన మధ్య బంధుత్వం ఉండే ఛాన్స్ లేదు" అని నవ్వుతూ చెప్పింది చిత్ర.

"మీరు 'ఓ' టీవీ యాంకర్ అనన్య కాబట్టి మీరెవరో నాకు తెలుసు. మీకు వేలాది అభిమానులు ఉండొచ్చుగాని మిమ్మల్ని చూడాలని నాలాగా తహ తహలాడే వాళ్ళు మాత్రం ఎవ్వరూ ఉండరు.. విధి బలీయం... అంటూ పాత డైలాగులు చెప్పడం ఎందుకుగాని ఇలా మిమ్మల్నిక్కడ ఊటీలో కలుసుకోవడం మాత్రం రియల్లీ ఫెంటాస్టిక్ అండ్ వెరీగ్రేట్.."

"ఓకే! నైస్ టు మీట్ యూ.." అని మెల్లగా తేరుకుంటూ నవ్వేసింది అనన్య.

చుట్టూ టూరిస్టులు కళపెళగా కదులుతున్నారు. వాహనాలు వస్తున్నాయి పోతున్నాయి. చలిగాలిలోంచే వెచ్చటి ఎండ దూసుకు వస్తోంది. ఎదురుగా కొండ చరియ మీద పచ్చటి టీ తోటమీద నల్లటి మబ్బునీడ బద్ధకంగా కదులుతోంది.

అద్దంలో తన నీడ లాంటి చిత్రవైపు కుతూహలంగా చూసుకుంటూ డబుల్స్ మీద తన పరిజ్ఞానాన్ని బైటపెట్టింది అనన్య. "ప్రపంచంలో మనిషిని పోలిన మనుషులు ఏకకాలంలో కనీసం ఏడుమంది ఉంటారట... మనిద్దరం కలిసి మనలాంటి మిగతా ఐదు మంది కోసం వెదికితే ఫెంటాస్టిక్‌గా ఉంటుంది.." అంది అనన్య. "మనం ఇలా మాట్లాడుకుంటూ ఉండగానే మన లాంటి మూడో అమ్మాయి యధాలాపంగా ఇక్కడికొచ్చేస్తే ఇంకా బాగుంటుంది.." అంది.

రహస్యాన్ని అదిమి పెట్టలేనట్టు నవ్వింది చిత్ర. "కాని నేను అంత ఈజీగా మిమ్మల్ని కలుసుకోలేదు.. నిజానికి నేను మిమ్మల్ని ఫాలో చేశానని చెప్పాలి.. ఊటీలో మీ స్పెషల్ కవరేజీ.. మీ యాంకరింగ్.. వీటి గురించి నాకు ఐడియా ఉంది.." అంటూ నెమ్మదిగా గొంతు తగ్గించి చెప్పింది.." నేను కొంచెం టెన్షన్‌లో ఉన్నాను.. మీరు నాకో చిన్న హెల్ప్ చెయ్యాలి .. ప్లీజ్.. కాదనకండి... సాయం చిన్నదేగాని మీకు నేను జీవితాంతం రుణపడి ఉంటాను.." అంది చిత్ర.

ఒక్కముక్కా అర్ధంకాక తికమకపడింది అనన్య. ఫాలో చెయ్యడమేమిటి? సాయం అడగడమేమిటి? రుణపడి ఉండటం ఏమిటసలు? ఇదంతా ఎందుకిలా జరుగుతోంది?

ఒంటరి ఆడపిల్ల ఎప్పుడూ జాగ్రత్తగా ఉండాలి. అపరిచితులతో మరీ జాగ్రత్తగా ఉండాలి. సాయం చెయ్యడమంటే సవాలక్ష ఆలోచించుకోవాలి.

మెదడులో ఆలోచనల చక్రం స్పరున తిరుగుతూ ఉండగానే అలవోకగా నవ్వేస్తూ.. "చెప్పండి.. నేను ఏం చెయ్యాలి మీకు?" అంది అనన్య.

జర్నలిస్టుననే ధీమా. టీవీ యాంకర్‌ని నా వెనుక మీడియా ఉంది అనే ధైర్యం. పెద్దపులి కళ్ళలోకైనా సూటిగా చూడగలిగే సాహసం ఇవన్నీ ఉన్న అనన్యకు భయమేమిటి? బెదురేమిటి?

"చెపుతాను.. అంతా చెపుతాను గానీ అంత టైములేదిప్పుడు..." అంటూనే చిత్ర హేండ్ బ్యాగ్ లోంచి సెల్ ఫోన్ తీసి ఏదో నంబర్ డయల్ చేసి "హావీజిట్? ఓకేనా?..." అని ఆగి ఆగి వింటూ "ఓకే.. ఓకే" అంటూ కట్ చేసేసింది.

చాలా కంట్రోల్‌లో ఉంది గాని చిత్ర ఎంతో టెన్షన్‌ని అణుచుకుంటోంది. "అంతా చెపుతాను కాని ఇక్కడ కాదు.. మీరిక్కణ్ణుంచి హోటల్‌కే కదా వెళతారు? లంచ్ మనం మీ హోటల్‌లోనే చేద్దాం.. సరిగ్గా గంటలో నేను మీ రూంకి వస్తాను.. అంతా అక్కడే మాట్లాడుకుందాం... ప్లీజ్ మీరు రూంలోనే ఉండండి.." అని చిత్రలేచి వెళ్ళిపోబోతూంటే అయోమయంగా చూసింది అనన్య.

"హే వాటీస్ దిస్? నా కసలే కన్ఫ్యూషన్‌గా ఉంటే ఇంకా కన్ఫ్యూస్ చేస్తున్నారు.." అంటున్న అనన్య కేసి అనునయంగా చూసింది చిత్ర.

"ప్లీజ్ బేర్ విత్ మీ డియర్.. నేను నీకు అక్కలాంటి దాన్ని లేదా చెల్లిలాంటి దాన్ని.. నాకు సాయం చెయ్యడం నీకు ఇంకా గ్రేట్ ఫీలింగ్ ఇస్తుందే గాని నీకేం ఇబ్బంది ఉండదు?.. ఓకే.."

"నేనిప్పుడే హోటల్‌కి వెళ్ళకపోతే?"

"ప్లీజ్ నా కోసం వెళ్ళు.. జర్నలిస్టువి కదా ఆ మాత్రం క్యూరియాసిటీ ఉంటుందిలే తప్పకుండా వెళ్తావు... నా కోసం వెయిట్ చేస్తూ ఉంటావు.. హోటల్ లేక్‌వ్యూ కదూ?... డోంట్ వర్రీ అలాంటివి తెలుసుకోవడం చాలా ఈజీ. సీయూ.." అంటూ చకచకా వెళ్ళిపోయింది చిత్ర.

చాలాసేపు అలాగే అక్కడే ఉండిపోయి ఇంకో టీ తాగింది అనన్య. ఇదో కమ్మటి సువాసన. వేడివేడిగా చప్పరిస్తూ తాగాక కాస్సేపటికి మెదడంతా తాజా ఆలోచనలు తిరుగుతున్న అనుభూతి. టీలో ఏదో మహత్యం ఉందనుకుంటూ అక్కణ్ణుంచి కదిలింది అనన్య.

అవునూ తను ఉన్నది లేక్‌వ్యూ హోటల్ అని చిత్ర అంత ఖచ్చితంగా ఎలా చెప్పింది? కొంపదీసి చిత్రకూడా అదే హోటల్‌లో ఉందా? తను ఆమెకు చెయ్యగల సాయం ఏమిటసలు?

ఇలా ఆలోచించుకుంటూ బైక్ స్టార్ట్ చేసిన అనన్యకి మనసు పరిపరివిధాల పోయింది. ఊటీలో తను ఆగిపోయింది ఎందుకు? ఇందుకేనా? ఇంకేమైనా ఉందా?

ఏమో! మళ్ళీ చిత్ర హఠాత్తుగా ఎక్కడో తారసపడవచ్చు. అప్పుడైనా తప్పేట్టులేదు. అన్నిటికీ మించి తనూ ఆ అమ్మాయీ ఒక్కలాగే ఉండటం విచిత్రం.

ఈ చిత్రకథ ఇంకే మలుపు తిరుగుతుందో వేచి చూడాల్సిందే చిత్రను కలిసి తీరాల్సిందే! ఏమో ఎవరు చెప్పగలరు? ఈ పిట్టకథ ఎలాంటిదైనా ఒక టీవీ ఎపిసోడ్‌కి పనికి రావచ్చునేమో!..

ఇలా అనుకుంటూ టీ ఎస్టేట్ నుంచి బైక్‌లో సర్రున వెళ్ళిపోయింది అనన్య. అయితే కొన్ని నిముషాల క్రితమే తన నుంచి విడిపోయిన చిత్ర అనే అమ్మాయి టూరిస్టుల సందడి మధ్య ఎటు వెళ్ళి ఎటు మాయమైందో ఆమె గమనించలేదు.

క్షణాల క్రితమే అక్కణ్ణుంచి కదిలి వెళ్ళింది తెల్లటి ఇండికా కారు. ఆ కారు వెనుక సీటులోంచి చిత్ర తన కదలికల్ని గమనిస్తూ వెళ్ళిందని అనన్యకు తెలీదు.

****

కాలం ఇంద్రజాలం చేస్తుందని నమ్మింది అనన్య. అందుకే ఊటీలో ఆగింది. జివ్వునలాగే చలిలో స్వప్నాల దుప్పటిలాంటి యౌవన వైభవంతో రాకుమారుడులాంటి నచ్చిన మగాడు దొరుకుతాడని వెర్రిగా ఆశపడింది. ఆధారం లేని ఆశ. అయినా అందమే ఆధారం. ఆనందమే ఆధారం. స్వప్న పురుషుడు తారసపడినా పడకపోయినా అటువంటి మహత్తరమైన అనుభూతి కోసం కలలు కనడానికి ఊటీ కన్న గొప్ప ప్రాంతం ఎక్కడ ఉంటుంది?

ఇంద్రజాలం జరక్కపోయినా ఏదో అద్భుతం జరుగుతుందన్న ఆశతో మేలుకున్నాక నిద్రపోయినా జీవితం ఎంత రసరమ్యంగా ఉంటుంది? కలలే లేకుంటే యౌవనంలో మాధుర్యం ఏముంది?

హోటల్ రూం చేరుకోగానే పోర్టబుల్ డీవీడీ ప్లేయర్ ఆన్ చేసుకుని పాశ్చాత్య సంగీతం హోరులో కలల్ని ఇంకా వెచ్చజేసుకుంది అనన్య. "యు ఆర్ మై హార్ట్ బీట్.. యు ఆర్ మై నేకెడ్ డ్రీమ్..." అంటూ హృదయాన్ని చీల్చుకుంటూ ఆర్తితో పాడుతోంది ఓ యువతి.

మై హార్ట్ బీట్ .... అనన్యా!.. ఏదీ నీ హార్ట్ బీట్? ఏమంటోంది నీ హార్ట్ బీట్?

రాకుమారుడు తారసపడతాడు అనుకుంటే ఈ విచిత్ర సంఘటన ఏమిటి?

చిత్రవిచిత్రంగా నీలాంటి అమ్మాయే ఇంకో మెరుపు తీగలా మీదపడడమేమిటి? ఆ అమ్మాయి పేరు చిత్రకావడం చిత్రమా విచిత్రమా?

ఇంద్రజాలం జరగాలనుకుంటే నువ్వు అనుకున్నదే జరుగుతుందా? ఇంద్రజాలికుడి టోపీలోంచి కుందేలు పిల్లవస్తుందనుకున్నావు నువ్వు. ఇప్పుడు పావురం వచ్చింది. ఏదైనా ఇంద్రజాలమే కదా?

సో.. టేకిటీజీ.

ఎలా వచ్చిందాన్ని అలా స్వీకరించు. దీంట్లో ఏం మజా ఉందో థ్రిల్ ఉందో అనుభవించు. ఆనందించు అనన్యా యు ఆర్ ఎ క్లెవర్ గర్ల్.

"హాయ్ అనన్యా.. మై స్వీట్.." అంటూ చిత్ర దూసుకురావడంతో ఉలిక్కిపడింది అనన్య. తట్టకుండా లోపలి కొచ్చేసిన చిత్రకు బొత్తిగా మంచీ మర్యాదా తెలీదనే విషయం కూడా అనన్యకు స్ఫురించలేదు. కాని లోలోపల ఆశ్చర్యపోతూనే ఉంది.

టీ ఎస్టేట్‌లో చిత్రను కలుసుకోవడం ఒక పగటి కల అన్నా నమ్మే పరిస్థితిలో ఉందిప్పుడు.

ఈ చిత్ర ఇప్పుడు సరదాగా కొన్ని జోక్స్ చెప్పి నవ్వించి నవ్వేసి "ఇద్దరం ఒక్కలా ఉండడంతో థ్రిల్ అయి.. ఏదో పనుందని చెప్పి వచ్చానుగాని.. నిన్ను కలుసుకోవడం తప్ప మరేం పనిలేదు. .. సీయూ.. బై!" అని వెళ్ళిపోతే ఇంకా సంతోషంగా ఉంటుంది అనన్యకు.

కాని చిత్ర అంత సులభంగా వదల్లేదు. ఏదో సొంత ఇంటికి వచ్చినట్టు రూం అంతా అటూ ఇటూ తిరిగింది. తన వస్తువులే ఏవో అక్కడ మరిచి పోయి వెళ్ళినట్టు వార్డ్‌రోబ్ తీసి మూసీ టేబుల్ సొరుగు లాగీ సర్దీ... అలాగే మాటల్లోనే పనులు కానిచ్చేసింది. ఏ మొహమాటమూ లేనట్టు రూం సర్వీస్‌కి ఫోన్ చేసి నానారకాల ఐటమ్స్ లంచ్‌కి చెప్పేసింది.

నిజానికి అనన్యకి కోపం రావాలి. కాని ఎందుకని కోపం రావడం లేదో అనన్యకే అర్థం కావడంలేదు. నివ్వెర పోవడం అవాక్కయి పోవడం అంటే ఇదే అని అర్థమవుతోంది.

లంచ్ ఎవరు ఎవరికి ఇప్పిస్తున్నారో తెలియడం లేదు. చిత్రలో అయస్కాంతంలాంటి ఆకర్షణ ఉంది. అనన్యకు అనుక్షణం తెలుస్తూనే ఉంది... తనలో కూడా అటువంటి ఆకర్షణ ఉందా అని ఆశ్చర్యం వేస్తూ ఉంది. మరుసటి క్షణం స్పష్టంగా తెలిసిపోతూ ఉంది. పెద్దపులి కళ్ళలోకి సూటిగా చూసి నిలబెట్టేసిన సమ్మోహన శక్తి సామాన్యమైనదా? ఈ శక్తి చిత్రలోనూ ఉంది. తనలోనూ ఉంది. అయితే మనుషులు ఒకలాగే ఉండవచ్చుగాని వ్యక్తిత్వం కూడా ఒక్కలాగే ఒక్కలాగే ఉండడం మరీ ఆశ్చర్యం కలిగిస్తూ ఉంది.

"అనన్యా! నువ్వు నాకు చెయ్యాల్సిన సాయం చాలా చిన్నది. అది నువ్వు మాత్రమే చెయ్యగలవు. అదీ ఇక్కడే కాస్సేపట్లోనే చెయ్యాలి" అని చిత్ర చెపుతుంటే మరింత ఉత్కంఠగా చూసింది అనన్య. "భలే సస్పెన్స్ పెడుతున్నావ్.. ఇంతకీ ఏం చెయ్యాలి నేను?"

"సింపుల్!.. కాస్సేపు నువ్వు.. నేను.. అయిపోవాలి.."

"వాట్?"

"ఎస్! కాస్సేపు... అంటే ఒక గంటసేపు.. లేదా గంటన్నర సేపు.. మహా అయితే రెండు గంటలసేపు.. నువ్వు నాలాగా నటించాలి... అంతే! ఈ లోగా నేను ఓ ఆపదలోంచి బైటపడతాను.. నీకేమీ రిస్క్ లేదు.. ప్రామిస్!"

అనన్యకు పొలమారింది. ఆమె తలమీద చిన్నగా తట్టి నీళ్ళు అందించింది చిత్ర. "కూల్ డౌన్! అంతగా అదిరి పడాల్సిందేమీ లేదు... జస్ట్ ఎ సింపుల్ హెల్ప్.."

"నాకంతా.. కన్ఫ్యూజింగ్‌గా ఉంది."

"హ.. అవును.. నేను అసలు విషయం చెపితే నీకంతా అర్థమవుతుంది. మరీ వివరాలు అవసరం లేదుకాని సాధ్యమైనంత టూకీగా చెపుతాను" అంటూ చెప్పుకొచ్చింది చిత్ర.

"బిలీవిట్ అనన్యా! నేనో అనాథని! తెలివి తేటలు వచ్చేసరికి కలకత్తాలో అనాథాశ్రమంలో ఉన్నాను. దూరపు బంధువులో మరెవరో గాని నన్ను అనాథాశ్రమంలో చేర్చారట. తెలుగమ్మాయినే అన్నారు. అందుకే తెలుగు మనుషులతో జట్టుకట్టాను. స్కూల్ ఫైనల్ తర్వాత చిన్న చిన్న ఉద్యోగాలతో నెట్టుకొచ్చి ఓ మహిళా ఉపాధి కేంద్రంలో చేరాను. పేదరికం అంచులు చూస్తూనే బి ఎస్సీ డిగ్రీ చదివాను. తర్వాత కంప్యూటర్ కోర్సులు చేశాను. ఢిల్లీలో ఉద్యోగం చేశాను. అనుకోకుండా మంచి ఉద్యోగం తగిలి హైదరాబాద్ వచ్చాను. ఒంటరి ఆడపిల్ల.. అందునా అందమైన ఆడపిల్ల సొసైటీలో నెగ్గుకు రావడం ఎంత కష్టమో తెలుసుకదా? పట్టుదలతో నీతిగా నిజాయితీగా బ్రతుకుతూ కెరీర్ మీదే దృష్టిపెట్టి అంచెలంచలుగా ఎదిగాను. సాఫ్ట్‌వేర్ ఉద్యోగంతో అమెరికా వెళ్ళి స్థిరపడాలనేది నా స్వప్నం. ఆ ప్రయత్నాల్లోనే ఉండగా అనుకోకుండా నా కలలకు బ్రేక్ పడింది. ఆ బ్రేక్ పేరు వీరూ. వీరూ పూర్తిపేరు వీరేంద్ర.."

"ఓ! .. లవ్ స్టోరీ" అంది అనన్య అప్రయత్నంగా.

"లవ్ లేని స్టోరీలు ఉంటే ఆశ్చర్యమే అనన్యా!" అంది చిత్ర పేలవంగా నవ్వుతూ. "ఏదో రకమైన ప్రేమే జీవితాన్ని శాసిస్తుంది. నవ్విస్తుంది. నలిపి నాశనం చేస్తుంది.."

"సరే చెప్పు.. ఎవరా ధీరేందర్? ఏమా ప్రేమ కథ?"

"హైదరాబాద్ లో అత్యంత సంపన్నులైన పారిశ్రామిక వేత్తలలో హీరాచంద్ ఫ్యామిలీ ఒకటి.."

"ఎక్కడో విన్నట్టే ఉంది"

"హీరాచంద్ ఫ్యామిలీ గురించి హైదరాబాద్‌లో కన్న ఇండియాలో కన్న విదేశాల్లోని పారిశ్రామిక వర్గాలకే ఎక్కువగా తెలుసు. ఎందుకంటే దేశ స్వాతంత్ర్యం తర్వాత రోజుల నుంచి ఆధునిక పద్ధతుల్లో వ్యాపార వాణిజ్యాలు మొదలు పెట్టిన హీరాచంద్ ఎక్కువగా ఎగుమతులు దిగుమతులపైన దృష్టిపెట్టాడు. బిలీవ్ మీ డియర్.. వాళ్ళకి హైదరాబాద్‌లో ఒకే ఒక్క అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆఫీస్ ఉంది. కాని బిజినెస్ ఆఫీస్‌లన్నీ జర్మనీ లోని ఫ్రాంక్ ఫర్ట్‌లోనూ ఉన్నాయి. అంతర్జాతీయ వాణిజ్యరంగంలో హీరాచంద్ పేరు తిరుగులేని సమ్మోహనాస్త్రం .."

"వావ్! అయితే వీరూ అనబడే వీరేంద్ర ఒక రాజకుమారుడన్నమాట.." అంటూ ప్రేమగాథకు మనస్సులోనే రూపకల్పన చేసుకుంది అనన్య. "యువరాజు వీరేంద్ర ఒక మామూలు మధ్యతరగతి అమ్మాయి అయిన చిత్రను ప్రేమించాడన్నమాట.. కథ కొత్తదేమీకాదు.. కాబట్టి కష్టాలు కొత్తవి అయిఉండవు.. సో?..."

లంచ్ ముగిసింది. ప్లేట్లు సర్ది పక్కన పెట్టేసి చేతులు తుడుచుకుంటూనే చెప్పింది చిత్ర.

"నీ ఊహ కరెక్టేకానీ ప్రేమ ఒక్క రకమే అయినా ప్రేమ వల్ల కష్టాలు రకరకాలు. ప్రేమ అంటే రకరకాల నరకం!" అంటూ తెగించినట్టు నవ్వింది... "ఎలా ఉంది కొటేషన్?"

"తర్వాత చెప్పు మరి.."

"ఏం చెప్పను అనన్యా? వీరూ నవమన్మథుడు లాంటి రాకుమారుడు. ఆస్తీ అంతస్తూ హోదా వీటన్నిటితో పాటు చదువూ తెలివితేటలూ పుష్కలంగా ఉన్నాయి. ఏ ఆడపిల్ల అయినా వెంటనే మనస్సు పారేసుకునేంత అందగాడు. అయితే నేనంత సులభంగా మనస్సు పారేసుకోలేదు.. ఎందుకంటే ఇద్దరి మధ్యా భూమికీ ఆకాశానికీ ఉన్నంత అంతరం ఉంది. సుదూర తీరాల్లో నేలా ఆకాశమూ కలిసేట్టు భ్రమ కలగవచ్చుగాని అవి ఎప్పటికీ కలవవు. కలవాలని కలగనడం తప్పు కూడా. ఒక పెద్ద సాఫ్ట్‌వేర్ కంపెనీ వాళ్ళిచ్చిన పార్టీలో

నేను అనుకోకుండా వీరూని చూశాను. పార్టీలో ఆడపిల్లల కళ్ళన్నీ వీరూ మీదే ఉన్నాయి. అతను చాలా రిజర్వ్‌డ్‌గా ఉండే వ్యక్తి. అతని దృష్టిలో పడాలని అందాల రాణులైనా పోటీపడతారు. కాని అతని దృష్టి ఎవరి మీదా నిలవదు. నా అదృష్టమో దురదృష్టమో వీరూ కళ్ళు నామీద పడ్డాయి. ..."

"వావ్.. అది అదృష్టమేగా.."

"నమ్మలేని అదృష్టం.. భరించలేనంత అదృష్టం... చివరికి అదే అయింది దురదృష్టం.."

"ఎందుకలాగ?"

"అదృష్టం లాగే మొదలయింది మా పరిచయం. తొలిచూపులోనే నేను అతనికి పూర్తిగా నచ్చేశాను. నాకేమైందో నాకే తెలీదు,. మరుసటి రోజు సాయంత్రం అతని కారులో లాంగ్ డ్రైవ్ లో ఉన్నాను. భూమి తన చుట్టూ తాను తిరుగుతూ నా చుట్టూ తిరుగుతోందీ అనిపించింది. ఇదే ప్రేమ. ఇదే ప్రేమ కాకుంటే ఇంకేదీ ప్రేమ కాదు అనిపించింది. జీవితమంతా వేధించిన పేదరికం తల్లిదండ్రులు లేని అనాధ బ్రతుకూ అమెరికాలో గొప్ప ఉద్యోగంలో తిరుగులేని కెరీర్‌లో ఎదగాలనే స్వప్నం.... ఇవేవీ గుర్తురాలేదు నాకు.. మా మధ్య ఉన్న అగాధం కూడా బాధించలేదు. నేనతని కోసం ఎగబడలేదు. అతనే నాకోసం దిగి వచ్చాడు. అంతా అతనే చేశాడు. నా ఊహల్నీ కలల్నీ నా జీవితాశయాల్నీ పూర్తిగా తన ఆధీనంలోకి తీసుకున్నాడు... నీ గతం నీ కుటుంబ పరిస్థితీ నీ అంతస్తూ అన్నీ నాకు అనవసరం. నువ్వే నాకు కావాలి. నువ్వులేకుంటే నాకింక లైఫే ఉండదు అనేవాడు. అంతస్తుల అంతరం గురించి నేను ప్రస్తావిస్తే అస్సలు పట్టించుకోలేదు."

"రియల్లీ గ్రేట్! "

"ఎస్!.. రియల్లీ గ్రే ట్... వీరూ ఈజ్ రియల్లీ స్వీట్ అండ్ గ్రేట్! అన్ని ప్రేమల్లో ప్రేమికులెప్పుడూ గ్రేట్! కాని కుటుంబాలూ సొసైటీ.. ఇవే పెద్ద విలన్‌లు.. అవునా?"

"హుం.." అని నిట్టూర్చింది అనన్య. "సో.. వాళ్ళ పెద్ద వాళ్ళు ఒప్పుకోలేదు. ప్రేమకథ అడ్డం తిరిగింది. అంతేనా?"

"అంతే అయితే హాయిగా ఉండేది. మా ప్రేమ కథ అంత సింపుల్‌గా అడ్డం తిరగలేదు.. తిక్క తిక్కగా మెలికలు పడింది.."

"ఎలాగా?"

"రారాజులాంటి హీరాచంద్ ఈ ప్రేమ వ్యవహారాన్ని చాలా విచిత్రంగా డీల్ చేశాడు. అతన్ని పెద్దమనిషి అనాలో విలన్ అనాలో నాకిప్పటికీ తెలీదు. కొడుకు ఓ అమ్మాయిని ప్రేమించానూ, పెళ్ళి చేసుకుంటానూ అంటే ఒక తండ్రిగా హీరాచంద్ ఆనందించాడు అభినందించాడు. కాని ఆస్తి అంతస్తుల్లో ప్రపంచ విజయాల్ని బేరీజు వేసే వ్యాపార వేత్తగా ఈ ప్రేమ వ్యవహారాన్ని వ్యతిరేకించాడు. నేనే గనక వాళ్ళ అంతస్తుకు సరితూగే కుటుంబం నుంచి వచ్చి ఉంటే హీరాచంద్‌కు ఎటువంటి ఆక్షేపణా ఉండేది కాదు. రాజ్యం రాజ్యం సామ్రాజ్యం. అదీ వాళ్ళ ఈక్వేషన్. నేను వాళ్ళ త్రాసులో బొత్తిగా తూగను నేను కేవలం ఒక నలుసును. ఈగను, దోమను ఎలా తూగుతాను? అయితే హీరాచంద్‌లో ఒక తండ్రికీ ఒక ధనాధిపతికీ మధ్య ఘోరమైన సంఘర్షణ జరిగి ఉండాలి. అన్నీ ఆలోచించుకున్నాక ఆయనే తీర్పు చెప్పాడు. హీరాచంద్ ఫ్యామిలీ నుంచి వీరూ విడిపోవాలి. వీరూకు విడిగా ఆస్తిపాస్తులూ వ్యాపారాలూ ఏర్పాటు చేస్తారు. తర్వాత హీరాచంద్ ఫ్యామిలీతో వీరూకు ఎటువంటి సంబంధాలూ ఉండవు. వీరూ నన్ను హాయిగా నిరభ్యంతరంగా పెళ్ళి చేసుకోవచ్చు. స్వయంగా హీరాచంద్ దగ్గరుండి పెళ్ళిజరిపిస్తాడు. అయితే పెళ్ళి తర్వాత తండ్రీ కొడుకులకిక ఎవరి దారి వారిదే."

"ఓ గాడ్! అదేం పరిష్కారం?" అంది అనన్య విస్తుపోతూ."హీరాచంద్ విలన్ కాక పెద్దమనిషి ఎలా అవుతాడు? ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకున్నందుకు కొడుక్కి ఆస్తి పంచి ఇచ్చేసి వదిలించుకుంటాడా?"

మళ్ళీ పేలవంగా నవ్వింది చిత్ర. "నిజంగా హీరాచంద్ పెద్దమనిషే. పెద్ద మనసున్న తండ్రే! ఆస్తిపాస్తులూ వ్యాపారాలూ అన్నీ పూర్తిగా ఆయన స్వార్జితమే. ప్రేమలో పడి కుటుంబ ప్రతిష్ఠనూ పరిధినీ తగ్గించిన కొడుక్కి ఆయన ఆస్తిపాస్తుల్లో చిల్లిగవ్వ

ఇవ్వకపోయినా వీరూ ఆయన్ని చెయ్యగలిగేదేమీ లేదు. తండ్రి తీర్పు న్యాయమైనదే అని వీరూ ఒప్పుకున్నాడు. కాని దాన్ని అమలు చేయడం వీరూకే ఇష్టంలేదు.."

"ఎందుకని?"

"అనన్యా! ప్రేమే జీవితం అని ప్రేమికులు కలవరిస్తారు గాని ప్రేమ అంటే ఒకే తీరూ ఒకే మోస్తరూ కాదు. ఆడదానికి ప్రేమ వేరు. మగవాడికి ప్రేమ వేరు. పురుషుడికి ప్రేమ అనేది జీవితంలో ఒక భాగం మాత్రమే. స్త్రీకి మాత్రం అదే జీవిత సర్వస్వం. వీరూ దాన్నే నిజం చేశాడు..."

"ఏం చేశాడు? నిన్ను వదులుకున్నాడా?"

తట్టుకోలేని విషయాలు గుర్తుచేసుకున్నట్టు నిస్పృహగా నిట్టూర్చింది చిత్ర. "వీరూ దేన్నీ వదులుకోలేడు. తండ్రి కావాలి. ఫ్యామిలీ కావాలి. వ్యాపార సామ్రాజ్యం కావాలి. నేనూ కావాలి. దేనికోసం దేన్నీ వదులుకోలేని వత్తిడి కింద వీరూ పిచ్చివాడయ్యాడు..."

"ప్రేమా పిచ్చీ రెండూ ఒకటే అని ఊరికే అన్నారా?"

"నో!... నువ్వు సరిగ్గా వినడంలేదు... సరిగ్గా అర్థం చేసుకోవడంలేదు అనన్యా!.." అంటూ అనన్య కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ ఒక్కోమాటా ఒత్తిపలికింది చిత్ర ".. ప్రేమకూ ఫ్యామిలీకీ మధ్య నలిగి వీరూ నిజంగా పిచ్చివాడయ్యాడు! అక్షరాలా పిచ్చివాడే అయ్యాడు. తీవ్రమైన డిప్రెషన్‌తో అతను రెండుసార్లు ఆత్మహత్యా ప్రయత్నం చేసి లక్కీగా బైట పడ్డాడు. మతి స్థిమితం కోల్పోయాడు. ఇవాళ.. ఇప్పుడూ.. నిజంగా పిచ్చాసుపత్రిలో ఉన్నాడు.."

"వాట్?... అంత బలహీనుడా అతను?"

"ప్రేమ ఒక మహా శక్తి. అది మహాబలవంతుల్ని కూడా పసిపాపల్ని చేసి ఆడిస్తుంది. అదే వీక్‌నెస్ అవుతుంది కూడా. వీరూ మతిభ్రమించి పిచ్చాసుపత్రిలో చేరడంలో హీరాచంద్ ఫ్యామిలీ ప్రమేయం ఎంత ఉందో నా ప్రమేయం కూడా అంతే ఉంది. అది తలుచుకుంటేనే దిగులవుతుంది.." అంటూ చిత్ర చెపుతున్న వివరాలు వింటుంటే అనన్యకు మతిపోయినంత పనయింది.

ముమ్మూర్తులా తనలాంటి అమ్మాయే తన ఎదురుగా కూచుని ప్రేమ కథతో మొదలుపెట్టి పిచ్చి గురించి గాథ చెపుతుంటే మనసంతా పిచ్చి పిచ్చిగా తయారవకుండా ఏమవుతుంది?

✡ ✡ ✡

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Click here to share your comments on this serial